

МІЛЮТІН Дмитро Олексійович (Милютин Дмитрий Алексеевич; 28. 06(10. 07). 1816, Москва — 25. 01(07. 02). 1912, с-ще Симеїз, нині смт Ялтин. міськради, АР Крим, похов. у Москві) — російський військовий діяч. Генерал-фельдмаршал (1898). Член-кореспондент (1853) і почес. чл. (1866) С.-Петербур. АН, почес. голова Військ.-юрид. академії (1881), почес. президент Микол. академії Генштабу (1883), почес. чл. Харків.

університету (1860). Закін. Моск. університет. пансіон (1833) і Військ. академію у С.-Петербурзі (1836). Відтоді перебував на військ. службі, зокрема брав участь у бойових діях на Кавказі; 1843–45 — обер-квартирмейстер військ Кавказ. лінії та Чорномор'я. Від 1845 — професор кафедри військ. географії, згодом — військ. статистики Військ. академії. Започаткував військ.-статист. опис губерній Рос. імперії. Під час Крим. війни 1853–56 відряджений до Військ. мін-ва. 1856–59 — нач. гол. штабу Кавказ. армії; від 1860 — товариш (заст.) військ. міністра; від 1861 — військ. міністр. Відіграв провідну роль у проведенні військ. реформ 1860–70-х рр., внаслідок яких рос. армія перетворилася на сучасну масову армію. Учасник рос.-турец. війни 1877–78. Від 1881 — у відставці. Мешкав у маєтку в Симеїзі. Автор праці «История войны в России с Францией в царствование Павла I в 1799 г.» (т. 1–5, С.-Петербург, 1852–53), відзнач. Демидов. премією С.-Петербур. АН.

Рекомендована література

1. Байов А. К. Граф Д. А. Милютин: Биограф. очерк. С.-Петербург, 1912;
2. Почесні члени Харківського університету: Біограф. довід. Х., 2015.
С. М. Куделко

Бібліографічний опис:

Мілютін Дмитро Олексійович / С. М. Куделко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67675>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).